

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Nógrád Megyei Bíróság ... szám alatti jogtanácsos által képviselt ... szám alatti felperesnek - ... jogtanácsos által képviselt ... Megyei Rendőr-főkapitányság ... szám alatti alperes ellen ruházati illetmény megfizetése iránt indított perében a Salgótarjáni Munkaügyi Bíróság által 2008. november 26. napján ... szám alatt meghozott ítélet ellen az alperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A megyei bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 15.000.- (Tizenötezer) forint első- és másodfokú perköltséget, míg az államnak külön felhívásra 14.000.- (Tizennégyezer) forint első- és másodfokú illetéket.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A munkaügyi bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 27.540.- forintot ruházati illetmény címén.

A munkaügyi bíróság ítéletének indokolásában megállapította, hogy a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 116. §-a szerint a hivatásos állomány tagját a természetbeni ellátás keretében térítésmentesen el kell látni a fegyveres szerv feladatainak megfelelő fegyverzettel, felszereléssel, ruházattal és - a jogszabályban meghatározott esetben - étellemezéssel. Az ellátási normákban meghatározott egyenruházati és felszerelési cikkek beszerzésére első alkalommal alapfelszerelési, ezt követően pedig évenként utánpótlási egyenruházati illetmény jár. A konkrét szabályozás a Hszt. felhatalmazása

alapján a belügyminiszter irányítása alá tartozó önálló szervezetek, valamint a hivatásos önkormányzati tűzoltóságok egyenruhaellátására jogosult személyi állománya ruházati szabályzatának kiadásáról szóló 21/1998. (IV. 22.) BM. rendelet alapján valósult meg.

Ezen BM. rendelet 4. §-a többek között a határőrségi igényjogosult állománya részére egységes téli egyenruházat bevezetését rendelte el, amely az alapellátáson felüli új ellátási forma. Eszerint a felperest, mint a férfiegyenruhás normába sorolt állomány tagját a rendelet 4/J. § bb) és bi) pontjai alapján szolgálati télikabát (sötétkék) és szolgálati téli csapadéköltözet, két részes (sötétkék) illeti meg. Erre figyelemmel a bíróság a felperes csapadékelteni védőöltözetre való jogosultságát megállapította és annak ellenértékeként 27.640.- forint megfizetésére kötelezte az alperest, mint a ...Határőr Igazgatóság jogutódját.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és felperes keresetének elutasítását, valamint perköltségben való marasztalását kérte. Fellebbezésének indokolásában előadta, hogy a perbeli csapadék elleni két részes sötétkék védőöltözet ruházatot a 24/2003. (XII. 9.) BM. rendelet rendszeresítette, 4/J. § b.) pont bi.) alpontjában. A rendelet 4/C. §-a előzőleg már megállapította azokat a kivételeket, melyekre az ellátás nem vonatkozik. Többek között a g.) pont szerint a határőrségnek nem kötelező az egységes téli szolgálati egyenruházatot beszerezni az alább felsoroltaknak: aki 2006. december 31-ig nyugállományba vonul és nem közterületen teljesít szolgálatot. A rendelet 4/A. §-a azt írta elő, hogy 2003. december 31-ig kell ellátni az érintett állományt egységes téli egyenruházattal, de nem a határőrség teljes állományát, csak az érintett állományt. Jelen per felperesét 2005. évben nyugállományba helyezték, nem közterületen teljesített szolgálatot, így rá a rendelet 4/C. §-a mind kivételt jelentő jogszabályi hely vonatkozik.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, egyben a Pp. 247. § (1) bekezdés b.) pontja alapján keresetét kiterjesztette a megítélt tőkeösszeg után 2004. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó kamatkövetelésre.

A megyei bíróság az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy az alperes fellebbezése megalapozott. A perbeli esetben alkalmazandó és hatályos a belügyminiszter irányítása alá tartozó önálló szervezetek, valamint a hivatásos önkormányzati tűzoltóságok egyenruhaellátásra jogosult személyi állománya ruházati szabályzatának kiadásáról szóló 21/1998. (IV. 22.) BM. rendelet 4. §-a értelmében az igényjogosultak részére rendszeresített egyenruházati és felszerelési tárgyakat (cikkeket) a szabályzat 1. számú függelékében kiadott alapellátási normák tartalmazzák.

A 4/A. § értelmében az R. 4/B. §-ában meghatározott hivatásos állomány részére egységes téli szolgálati egyenruházat kerül bevezetésre, amellyel - kivéve a rendőrségi igényjogosult állományú tagjai részére beszerzésre kerülő egységes szolgálati hosszú ujjú inget, valamint a határőrség igényjogosult állományú tagjai részére beszerzésre kerülő szolgálati Hör téli kesztyűt -, 2003. december 31. napjáig kell ellátni az érintett állományt.

A 4/B. § bb.) pontja értelmében az egységes téli szolgálati egyenruházattal az alábbiakban felsorolt hivatásos állomány tagjai kerülnek ellátásra a határőrségnél a férfi egyenruhás normába sorolt állomány tagjai.

A 4/C. § g.) pontja értelmében nem kötelező az egységes téli szolgálati egyenruházatot beszerezni az alább felsoroltaknak: aki 2006. december 31-ig nyugállományba vonul és nem közterületen teljesít szolgálatot. A 4/J. § bi.) pontja határozza meg a határőrség igényjogosult állományú tagjaira vonatkozóan a szolgálati csapadék elleni védőöltözet két részes, sötétkék cikket, mint az egységes téli szolgálati egyenruházat részét.

A munkaügyi bíróság a felperes keresetének elbírálásakor a fenti jogszabály 4/C. §-ában foglalt kivételeket figyelmen kívül hagyta akkor, amikor a felperes tekintetében megállapította az igényjogosultságot a csapadék elleni kétrészes védőöltözet vonatkozásában. Ezen rendelet 4/C. §-a határozottan megjelöli azon személyi kört, akik tekintetében nem kötelező az egységes téli szolgálati egyenruházat beszerzése. Tény, hogy a felperes 2006. december 31-ig nyugállományba vonult, valamint a perben egyértelmű adat merült fel ate tekintetben is, hogy a felperes nyugállományba vonulása előtt nem közterületen teljesített szolgálatot. Ezen tényt maga a felperes sem vitatta az eljárás során, csak arra hivatkozott, hogy bizonyos esetekben ellenőrzésen, lögyakorlaton vett részt. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a szolgálat teljesítése közterületen valósult volna meg.

Mindezek alapján a megyei bíróság megállapította, hogy a felperes tekintetében az alperesi jogelődöt nem kötelezte jogszabály arra, hogy a perbeli védőöltözetet a felperes részére beszerezze és azt felperes rendelkezésére bocsássa, ennél fogva az alperest nem terheli megtérítési kötelezettség sem evonatkozásban.

Mindezekre figyelemmel a megyei bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a felperes keresetét jogalap hiányában elutasította.

A felperes mind az első, mint a másodfokú eljárásban pervesztes lett, így köteles az alperes részére első és másodfokú perköltséget megfizetni a rendelkező részben írt

módon és összegben, míg az államnak külön felhívásra megfizetni a rendelkező részben megjelölt összegű első és másodfokú eljárási illetéket.

Balassagyarmat, 2009. június 9.

Dr. Pappné dr. Makka Éva sk. a tanács elnöke
Kunné dr. Sándor Krisztina sk. előadó bíró
Dr. Barsi József sk. bíró